A Bíróság (nyolcadik tanács) 2014. március 13-i ítélete (a Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Antonio Márquez Samohano kontra Universitat Pompeu Fabra

(C-190/13. sz. ügy) ([1])

(Szociálpolitika — 1999/70/EK irányelv — Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás — Egyetemek — Óraadó oktatók — Egymást követő határozott időre szóló munkaszerződések — Az 5. szakasz 1. pontja — Határozott időre szóló munkaszerződések visszaélésszerű alkalmazásának megakadályozását célzó intézkedések — Az ilyen szerződéseket alátámasztó „objektív okok" fogalma — 3. szakasz — A „határozatlan időre szóló munkaszerződés" fogalma — Szankciók — Végkielégítéshez való jog — Határozatlan időre alkalmazott munkavállalók közötti eltérő bánásmód)

(2014/C 135/18)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Az alapeljárás felei

Felperes: Antonio Márquez Samohano

Alperes: Universitat Pompeu Fabra

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona – Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.) melléklete 3. és 5. szakaszának értelmezése – Közigazgatási szervvel kötött munkaszerződések – Egyetemi professzorok – Az egymást követő, határozott időre szóló munkaszerződések visszaélésszerű alkalmazásának megakadályozását célzó intézkedések hiánya.

Rendelkező rész

Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletét képező, 1999. március 18-án megkötött, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás 5. szakaszát úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan – az alapügyben is szóban forgó – nemzeti szabályozás, amely a szerződések maximális időtartama és a megújítások száma tekintetében korlátozás nélkül lehetővé teszi az óraadó oktatókkal egymás után kötött, határozott időre szóló munkaszerződések megújítását, amennyiben – és ezt a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia – az ilyen szerződéseket az e szakasz 1. pontjának a) alpontja szerinti objektív okok igazolják. Mindazonáltal e bíróságnak konkrétan vizsgálnia kell azt is, hogy az alapügyben az egymást követő, határozott időre szóló munkaszerződések megújítása ténylegesen időszakos igények kielégítését célozta-e, és hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló szabályozást valójában nem az oktató személyzet foglalkoztatása iránti állandó és tartós igények kielégítése céljából alkalmazták-e.

([1]) HL C 189., 2013.6.29.